

[Aage Fogh.]

efterhånden kommer til at bestå af meget gamle folk, som man må have megen respekt for, men der er dog et gammelt ord, der siger, at til råd er gubben en herlig gæst, men unge øjne ser nu bedst, og det tror jeg ikke mindst har betydning og gyldighed i denne forbindelse, hvor det gælder om at finde de nye markeder ude i den store verden. Jeg tror heller ikke på, at det bliver de statsautoriserede udvalg og deres formænd, der finder de nye markeder. Jeg tror, vi skal have andre hjælpere til, og derfor hilser jeg med tilfredshed, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram nu vil hjælpe os, og da det ærede medlem hr. Peder Jakobsen var inde på samme linie, vil jeg anse det for givet, at det skal kunne lykkes at nå et resultat.

I år er vi så heldige at have ca. 2 måneder at arbejde i, i fjor fik vi lovforslaget den 27. maj, og det skulle være færdigt den 1. juni. Jeg stillede en række spørgsmål, som ikke blev besvaret, men i år skal de to måneder udnyttes, og jeg vil gerne benytte lejligheden til herfra at sige til den private handels folk, at nu er det deres opgave at møde for det udvalg, rigsdagen nedsætter, og fremsætte de anker, de har at fremsætte, og de forslag til ændringer, de har at stille. Vi venter, at de vil gøre det, og den private handel må forstå, at de anker, der skal fremsættes, må fremsættes nu, og de må tage ansvaret for de anker, de har at møde med. Jeg regner med som noget sikkert og selvfølgelig, at enhver handlende, enhver branchemand på disse områder uden nogensomhelst risiko kan møde og give udvalget de oplysninger, han har at give, og fremføre de anker, han måtte have at fremføre. På det grundlag skulle der blive mulighed for at få hele spørgsmålet undersøgt tilbunds.

Jeg venter ikke, at man pr. omgående kan afvikle hele historien. Jeg vil anse det for givet, at man et stykke ud i fremtiden må opretholde noget af det, vi har, og derfor ønsker jeg i udvalget at få nærmere oplysninger om, hvilken bemyndigelse udvalgene har, og hvordan sammenspillet er mellem det høje landbrugsministerium og Landbrugsrådet og mellem Landbrugsrådet og de enkelte udvalg. Jeg har personlig været medlem af et par af udvalgene, og jeg har det indtryk, at det i virkeligheden er Landbrugsrådet, der råder suverænt over udvalgene, tildels også over udvalgenes økonomi, og jeg har også det indtryk, at en væsentlig del af de penge, der omsættes gennem udvalgene og opkræves af udvalgene, af Landbrugsrådet anvendes til andre formål. Derfor ønsker jeg i det folketingsudvalg, der nu skal nedsættes,

at få indhentet så mange oplysninger, som det er muligt, og jeg ønsker også i det udvalg at få at vide, hvorvidt det er rigtigt, at det nu efter 16 års forløb er sådan, at de store eksportører, der havde hovedparten af eksporten i 1932—1933, endnu sidder med hovedparten, og at der, uden at de har nogen som helst risiko, og forøvrigt også uden at de har noget arbejde, er tillagt dem meget store årlige honorarer eller godtgørelser for deres medvirkning.

Jeg spurgte i fjor den højtærede landbrugsminister, hvilke beløb der var tale om; det blev ikke oplyst ved den lejlighed, men jeg vil gerne understrege, at i de to måneder, vi nu har at arbejde i, regner jeg med at få det at vide.

På grundlag af alle de oplysninger, der kan gives, vil mit parti medvirke til at ændre loven, således at der bliver en mulighed for, at de private erhverv og andelsorganisationerne i fremtiden kan kappes om markedet. Hvem der vil vinde, må fremtiden vise. Det vil skabe frisk luft på dette område til gavn for afsætningen af vore landbrugsvarer. Det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om.

Bjørner: Det foreliggende lovforslag er prisværdigt kort — det er også det bedste, der kan siges derom —, men alligevel omfatter det principperne for en meget væsentlig del af Danmarks eksport. Man regner med, at efter at genopbygningen af den danske økonomi ved hjælp af Marshallhjælpen skulle være tilendebragt i 1952—1953, landbrugseksporten da skulle omfatte 2,6 milliarder kr. ud af en samlet eksport på 4,3 milliarder kr. Det er derfor indlysende, at de principper for udenrigshandel, der er nedlagt i dette lovforslag, kan have den allerstørste betydning for Danmarks økonomiske stilling ud i fremtiden.

Ved forelæggelsen af et så vigtigt lovforslag kunne man nok have ventet nogle fyldigere bemærkninger end dem, der findes i lovforslaget, og i landbrugsministerens forelæggelsestale den 15. december spejder man også forgæves efter en fyldigere motivering for nødvendigheden af at fortsætte med denne lovgivning. Den væsentligste motivering, der er givet, er den, at denne lovgivning har man haft fra 1932—1933, og siden har den været fortsat, men der gøres ikke noget som helst forsøg på at henvise til, at forholdene er uændrede fra dengang, man første gang kom ind på denne lovgivning.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Jørgen Gram, sagde, at denne lovgivning oprindelig var krigspræget. Det er nu ikke rigtigt. Den er krisepræget.